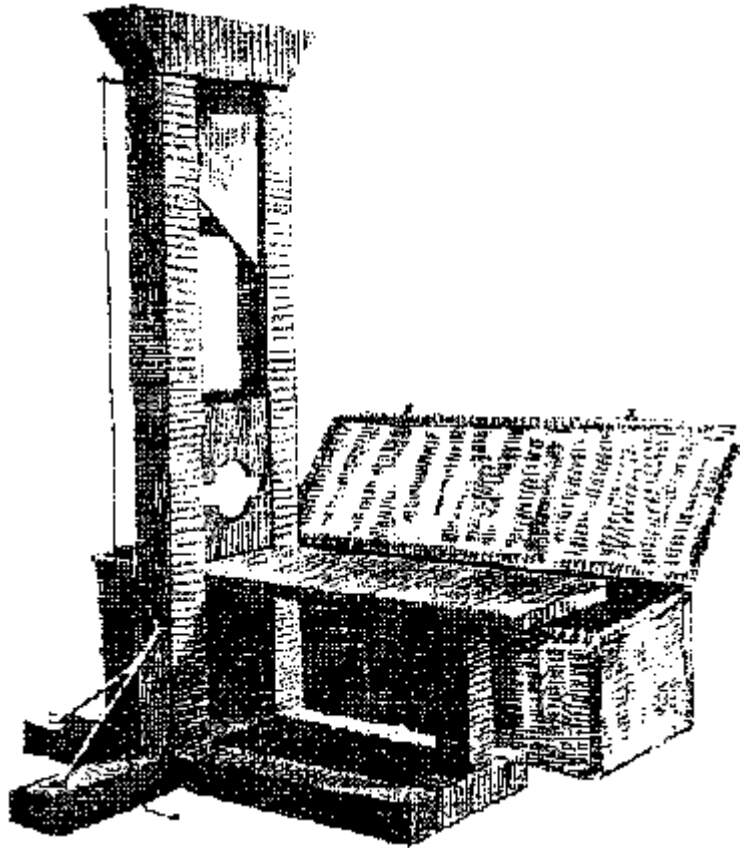

De Doodstraf: wat zegt de Bijbel?

Door George Zeller, <http://www.middletonbiblechurch.org/doctrine/capitalp.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling door M.V.

Noot: De bovenstaande illustratie wordt niet gegeven om te suggereren dat de guillotine de verkieslijkste methode zou moeten zijn in onze dagen. Maar, ze heeft voordelige eigenschappen. Ze diende als een afschrikwekkend middel tegen misdaad. Het vooruitzicht van uw hoofd afgehakt te worden is iets wat bij de meeste mensen angst opwekt, in tegenstelling tot een dodelijke injectie welke relatief pijnloos is - zoiets als gaan slapen en nooit meer wakker worden. Alhoewel vreeswekkend was de guillotine niet onnodig wreed, want voordat het slachtoffer veel pijn zou voelen zou het al voorbij zijn. Het toestel bewerkte een snelle dood. Het is mogelijk dat terechtstelling met de guillotine in de toekomst opnieuw zal gebruikt worden door de Antichrist (zie Openbaring 13:4), alhoewel onthoofding ook met het zwaard kan uitgevoerd worden, of op andere manieren. De methode van doodstrafvoltrekking in de dagen van Mozes was steniging (Numeri 15:36; Deuteronomium 21:18-23). De Romeinen pasten kruisiging toe voor niet-Romeinen, en zij gebruikten het zwaard om criminelen te onthoofden die Romeinse burgers waren. Andere populaire terechtstellingsmethoden zijn dood door ophanging, het vuurpeloton, elektrische stoel, gaskamer en dodelijke injectie

1. Ingesteld door God Zelf

De doodstraf werd door God Zelf ingesteld na de wereldwijde Zondvloed. We leren hierover in Genesis 9:6: “Vergiet iemand het bloed van de mens, door de mens zal diens bloed vergoten worden; want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”. Dit vers spreekt over een moordenaar, iemand die bewust en gewelddadig andermans bloed vergiet, wat resulteert in de dood. God geeft hier de mens het gezag, het recht en de plicht om de moordenaar te doden: “door de mens zal diens bloed vergoten worden”. De opgegeven reden hiervoor is gebaseerd op de waarde en heiligheid van het menselijke leven: “want naar het beeld van God heeft Hij de mens gemaakt”. Hier zien we dat rechtspraak wordt uitgevoerd volgens de regel: “leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand” (Exodus 21:23-24, en lees ook enkele daarop volgende verzen). De straf moet overeenkomen met de misdaad. In dit geval is er moord en de straf is de dood. Merk op dat Genesis 9:6 aan de mens werd gegeven voordat de wet van Mozes gegeven werd.

2. “Gij zult niet doden”?

De doodstraf is geen overtreding van het zesde gebod, dat zegt: “Gij zult niet doodslaan” (Exodus 20:13). De juiste vertaling van dit werkwoord is: “Gij zult niet moorden” [*ratsach*, Strong’s 7523]. Zie ook Mattheüs 19:18 waar Jezus dit gebod citeerde: “Gij zult niet doden” [*phoneuo*, Strong’s 5407: “moorden”!]. Alle moorden is doden, maar niet alle doden is moorden. Enkele voorbeelden van doden die niet als moorden worden beschouwd zijn: a) het doden van de vijand in de bijbelse oorlogen (voorbeelden: David doodt Goliath, Jozua en de Israëlieten toen zij het land veroverden); b) een echtgenoot ziet een man die op punt staat zijn vrouw en/of zijn kinderen te doden, en beschermt en verdedigt daarom zijn gezin door de aanvallers te doden; c) Een politiemann die doodt in de lijn van zijn functie om onschuldig leven te beschermen; d) de persoon die de doodstraf uitvoert, zoals bv. de man die de schakelaar overhaalt voor de elektrische stoel; e) accidenteel doden, wanneer de doder nooit de bedoeling had iemand te doden. We moeten ook opmerken dat de Heer Jezus Christus Zelf “oordeelt en oorlog voert in gerechtigheid” bij Zijn tweede komst, met als gevolg duizenden doden (Openbaring 19:11-20).

3. Misdaden strafbaar met de dood

Wij worden ervan verzekerd dat de doodstraf geen overtreding is van de Mozeswet. Dit is evident wanneer we het hoofdstuk bestuderen dat onmiddellijk volgt op de Tien Geboden: Exodus 21. In dit hoofdstuk leren we dat God in Zijn wet de doodstraf eist voor een aantal misdaden, zoals moord, kidnapping, slaan of vervloeken van ouders, enz. Zie Exodus 21:12, 15, 16, 17. Zie ook Leviticus 20:10-17 voor andere misdaden die met de dood strafbaar zijn in de wet van Mozes.

4. De scherprechter als Gods dienaar

In nieuwtestamentische tijden werd de doodstraf nog steeds uitgevoerd. Romeinen 13:4 zegt dat God de overheden het gezag heeft gegeven om boosdoeners te wreken door middel van het zwaard (het executie-instrument in die dagen): “Zij [de overheid] is immers Gods dienares, u ten goede. Als u echter kwaad doet, vrees dan, want zij draagt het zwaard niet zonder reden. Zij is namelijk Gods dienares, een wreekster tot straf voor hem die het kwade doet”. De apostel Paulus leefde in een tijd dat de doodstraf algemeen werd uitgevoerd in het Romeinse rijk (nogal anders dan in onze tijd), en hij veroordeelde deze praktijk niet. In tegendeel, hij beschrijft de persoon die het zwaard draagt als Gods dienaar. Hij die de boosdoener straft doet dit dus in uitvoering van Gods gedelegeerde gezag.

5. Een effectief afschrikmiddel

De doodstraf, wanneer consistent uitgevoerd, is een erg afschrikwekkend middel tegen misdaad, omdat de vrees voor de dood de grootste vrees is die een mens heeft (zie Hebrëënen 2:14-15). Vermits de dood de koning is van de vrees, zal een mens tweemaal nadenken alvorens een misdaad te begaan als hij weet dat hem dit zijn leven zal kosten. Hij zal minder terughoudend zijn om iemand te vermoorden als hij weet dat het ergste wat hem kan overkomen, een aantal jaren gevangenis is, met voorziene maaltijden, televisie, enz. Indien snel recht wordt uitgesproken “zullen zij die overgebleven zijn, het horen en bevreesd zijn en een dergelijk wandaad niet meer in uw midden verrichten” (Deuteronomium 19:20). Wanneer het gepaste vonnis niet snel geveld wordt dan is dat een aanmoediging tot misdaad (zie Prediker 8:11).

6. Wreed en onmenselijk?

Is de doodstraf wreed en onmenselijk? De doodstraf is gewoonlijk niet aangenaam om aan te zien, en zeker dezen die verantwoordelijk zijn om een crimineel ter dood te brengen hebben geen benijdenswaardige taak. Niettemin moeten we ervoor zorgen dat we ons niet focussen op de crimineel en het slachtoffer van de misdaad vergeten. Koelbloedige moord is erg wreed en onmenselijk. Gedwongen verkrachting is erg wreed en onmenselijk. Dealen van levensverwoestende drugs is erg wreed en onmenselijk. In onze ijver de crimineel te beschermen, verliezen we het zicht op de verschrikkelijkheid van zijn misdaad. Ongeacht iemands positie met betrekking tot de doodstraf, zal iedereen het er over eens zijn dat als een moordenaar terechtgesteld wordt, hij niet meer opnieuw zal kunnen moorden. Het is opmerkelijk dat dezen die de doodstraf afkeuren als zijnde een wrede

en onmenselijke methode om mensen hun levens te verwoesten, dikwijls ook diegenen zijn die erg voor abortusrechten zijn. Waarom zou een moordenaar een groter recht op leven hebben dan een ongeboren kind?

7. Paulus' eigen getuigenis

Hoe dacht de apostel Paulus over de doodstraf? Vond hij die oneerlijk, wreed en onmenselijk? We hebben reeds Paulus' leer in Romeinen 13 beschouwd, maar we zouden ook moeten opmerken wat de apostel zei in Handelingen 25:11: "Als ik onrecht doe en iets gedaan heb wat de dood verdient, weiger ik niet te sterven". Paulus wist dat er bepaalde misdaden waren die de dood waardig zijn, en hij wist dat zij die schuldig zijn aan zulke misdaden geëxecuteerd moeten worden. Als hij schuldig was aan zo'n misdaad, dan zou hij niet weigeren te sterven. Uiteraard was Paulus onschuldig aan zulke misdaden, maar toch werd hij uiteindelijk geëxecuteerd onder Nero. Voor welke misdaad? Voor het prediken van het Evangelie van Gods genade!

8. Pientere barbaren

Zelfs onbeschaafde mensen weten diep in hun hart dat bepaalde misdaden de doodstraf verdienen. Dit wordt geïllustreerd in Handelingen 28 toen Paulus schipbreuk leed op het eiland Malta, waar hij een groep vriendelijke barbaren (*barbaroi*; inlanders) ontmoette (verzen 1-2). Toen Paulus brandhout verzamelde, beet een giftige slang hem in zijn hand. Normaal zou zo'n beet fataal zijn, een kwestie van minuten. Toen de inlanders dit zagen zeiden ze: "Deze man is vast en zeker een moordenaar, die de wraak niet wilde laten leven nadat hij uit de zee ontkomen was" (vs. 4). Deze inlanders zagen wat zij dachten de (dood)straf te zijn en dus veronderstelden zij de misdaad (hij moet een moordenaar zijn). Spoedig zouden zij leren dat zij zich vergisten, maar het punt is dat deze barbaren een ingebouwd gevoel van gerechtigheid hadden en zij wisten dat moordenaars hoorden gestraft te worden met de doodstraf.

9. Het getuigenis van een rover

In Lukas 23 hebben we het eerlijke getuigenis van een man die ter dood werd gebracht voor misdaden die hij had begaan. Dit was de doodstraf door middel van Romeinse kruisiging. Deze man was een boosdoener, hij was gearresteerd, en hij was schuldig bevonden aan misdaden die de dood waardig zijn. Moderne methoden van executie zijn in het algemeen erg mild en pijnloos, vergeleken met de Romeinse kruisiging. Wat dacht deze man over de doodstraf? Was hij daar tegen? Beschouwde hij die wreed en onmenselijk? Was ze oneerlijk en onjuist? Hier is zijn getuigenis (zijn woorden tegen de andere crimineel): "Maar de andere antwoordde en bestrafte hem: Vreest zelfs u God niet, nu u hetzelfde vonnis ondergaat? En wij toch rechtvaardig, want wij ontvangen straf overeenkomstig wat wij gedaan hebben, maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan" (Lukas 23:40-41). Met andere woorden, hij zei: "Wij krijgen exact wat we verdienen. Wat wij gedaan hebben is verdient de dood!" Tegenover anderen en de menselijke overheid zijn de meesten van ons niet schuldig aan misdaden die de dood waardig zijn. Maar, tegenover een heilige God moet ieder van ons erkennen dat wij bepaalde dingen hebben gedaan die de dood waardig zijn (zie Romeinen 1:29-32; 6:23a). Zoals het Oude Testament zegt: "De mens die zondigt, die zal sterven" (Ezechiël 18:4). Hoe dankbaar zouden wij moeten zijn dat onze Heer Jezus Christus de doodstraf leed voor ons: "God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren" (Romeinen 5:8).

10. De dood van een onschuldig Mens

Zijn er soms geen tijden waarbij een onschuldig mens schuldig wordt verklaard en ter dood gebracht wordt? Ja, spijtig genoeg is dit waar. Ons rechtssysteem is verre van volmaakt en er zijn tijden dat de schuldige wordt gerechtvaardigd en de onschuldige veroordeeld wordt (vergelijk Deuteronomium 25:1). Zelfs zonder de doodstraf is het waar dat af en toe onschuldige mensen naar de gevangenis worden gestuurd, zelfs levenslang. We moeten bedenken dat er in de hemel een rechtvaardige Rechter is die alles ziet en weet, en Die op een dag alles recht zal maken wat verkeerd is. In de eeuwigheid zal alles gecorrigeerd worden (zie Lukas 16:25 voor een voorbeeld hiervan). Het grootste voorbeeld van een onschuldig man die ter dood gebracht werd is dat van de Heer Jezus

Zelf, “Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is” (1 Petrus 2:22). De enige zondeloze Man die ooit leefde werd gedood aan een kruis! Als we denken aan Jezus’ dood dan moeten we ons herinneren dat het voor onze zonden was dat Hij bloedde en stierf (1 Korinthiërs 15:3; Romeinen 5:8). “Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen” (1 Petrus 3:18). Wij zijn de schuldigen (Romeinen 6:23), maar Jezus stierf opdat wij mochten leven (Johannes 5:24)!

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm